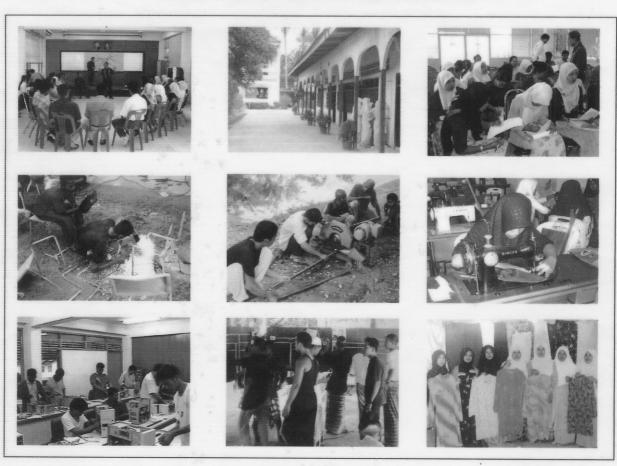
รายงาน

การติดตามประเมินผล

โครงการพัฒนาอาชีพในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม/ปอเนาะ/ชุมชน ในจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

เสนอตอ

สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 12 สงขลา กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน

โดย

มารุต ดำชะอม

สนั่น เพ็งเหมือน

ปราณี ทองคำ

ศิริวรรณ วิบูลย์มา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2548

ชื่อเรื่อง การติดตามประเมินผลโครงการพัฒนาอาชีพในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม/ปอเนาะ/ ชุมชน ในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราชิวาส

ผู้เขียน มารุต คำชะอม, สนั่น เพ็งเหมือน, ปราณี ทองคำ และ ศิริวรรณ วิบูลย์มา

ปีที่พิมพ์ 2548

แหล่งทุน สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 12 สงขลา กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน

บทสรุปของผู้บริหาร

โครงการพัฒนาอาชีพในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม / ปอเนาะ / ชุมชน ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแคนภาคใต้ โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของเยาวชนในโรงเรียน สอนศาสนาอิสลาม / ปอเนาะ / ชุมชน ให้มีความรู้ ทักษะ และฝีมือค้านช่างต่าง ๆ เป็นการใช้เวลา ว่างให้เกิดประโยชน์ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสร้างงาน สร้างอาชีพ เพื่อเสริมสร้างสันติ สุขของประชาชน และแก้ปัญหาความยากจนที่เกิดจากการว่างงาน เป็นโครงการที่สถาบันพัฒนา ฝีมือแรงงานภาค 12 (สพภ. 12 สงขลา) คำเนินการเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลที่กำหนคให้ ทุกภาคส่วนร่วมกันแก้ปัญหา 3 จังหวัดชายแคนภาคใต้อย่างเร่งค่วนแบบบูรณาการ ดำเนินการใน พื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ผ่านกิจกรรม 3 กิจกรรมคือ 1) การสัมมนาเพื่อสำรวจ ความต้องการ ทิศทางการพัฒนาฝีมือแรงงานในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม / ปอเนาะ / ชุมชน (กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้นำสาสนาและชุมชน 364 คน : จังหวัดยะลา 103 คน ปัตตานี 154 คน และนราชิวาส 107 คน) 2) การอบรมเทคนิคการสอนงานแก่วิทยากร กลุ่ม เป้าหมายคือ ผู้มีฝีมือในวิชาชีพต่าง ๆ ทุกตำบล ๆ ละ 1 คน รวม 203 คน ระยะเวลาฝึกอบรม 60 ชั่วโมง: จังหวัดยะลา 67 คน ปัตตานี 68 คน และนราชิวาส 78 คน และ 3) การพัฒนาฝีมือ แรงงานเพื่อเพิ่มศักยภาพเยาวชนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม / ปอเนาะ / ชุมชน ให้สอคกล้อง อุตสาหกรรมในพื้นที่และภูมิปัญญา (กลุ่มเป้าหมายคือ เยาวชนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม / ปอเนาะ / ชุมชน 221 แห่ง 4,422 คน ระยะเวลาฝึก 2 เคือน (240 ชม.) : จังหวัดยะลา 73 รุ่น ปัตตานี 74 รุ่น และนราธิวาส 74 รุ่น (รุ่นละ 20 คน)

การคิดตามประเมินผลโครงการพัฒนาอาชีพในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม / ปอเนาะ / ชุมชน ของ 3 จังหวัดชายแดนภากใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค การคำเนินงานในภาพรวมตามเกณฑ์ และสร้างตัวชี้วัดความสำเร็จ และประเมินผลการ คำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของโครงการในภาพรวม ทั้งในมิติของกระบวนการ ผลลัพธ์ และ ผลกระทบ ตลอคจนข้อเสนอแนะ แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการคำเนินงานต่อไป ในการ ประเมินผลครั้งนี้ใช้หลักการประเมินผลแบบมีส่วนร่วม โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของ ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการคำเนินโครงการซึ่งประกอบค้วย ผู้บริหารโรงเรียน ผู้นำ ชุมชน วิทยากรผู้มีฝีมือในวิชาชีพต่าง ๆ เยาวชนที่เข้าฝึกอบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เจ้าหน้าที่ที่ เกี่ยวข้องของสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 12 (สพภ. 12 สงขลา) และเจ้าหน้าที่ของศูนย์พัฒนา ฝีมือแรงงานจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับโครงการทั้งศูนย์ขจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาส ในการ ติดตามประเมินผลกรั้งนี้ใช้ข้อมูลจาก 3 แหล่งคือ ข้อมูลจากการรายงานผลของหน่วยปฏิบัติตาม โครงการ ข้อมูลจากการติดตามผลภาคสนามของทีมติดตามประเมินผลและข้อมูลจากการจัดเวที เรียนรู้ร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการอบรมและเจ้าหน้าที่ คำเนินการฝึกอบรม

งั้นตอนในการดำเนินการมีดังนี้คือ ร่วมกับสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 12 สงขลา และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส กำหนดขอบข่ายในการ ติดตามประเมินผลโครงการและกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลได้แก่ 1) แบบสอบถามผู้นำศาสนา/ผู้บริหารโรงเรียน 2) แบบสอบถามผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมเทคนิกการสอนงาน 3) แบบสอบถามเยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาอาชีพ (หลักสูตร 240 ชม.) 4) แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพ ของเครื่องมือด้านความตรง (Validity) ความเป็นปรนัย (Objectivity) และความเที่ยง (Reliability) กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 1,336 คน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารโรงเรียน 52 คน 2) วิทยากร 119 คน 3) เยาวชน 1,151 คน และ 4) เจ้าหน้าที่ 14 คน โดย การสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างมีสัคส่วนตามจังหวัด (Stratified Random Sampling)

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามในเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2548 นอกจากนี้ได้ ศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติม โดยการสังเกต การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการและการสนทนา กลุ่ม (Focus-group discussion) เป็นการตรวจสอบยืนยันความเที่ยงตรงค้านข้อมูลเพื่อให้ผลการ ประเมินมีความตรงและเชื่อถือได้มากที่สุด มีการจัดเวทีเพื่อเสนอผลการดำเนินงานของโครงการ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงาน นอกจากนี้ได้มีการสรุปบทเรียน และสะท้อนกลับผลการประเมินโครงการ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย ผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 12 และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดในพื้นที่ภาค 12 ร่วมกับทีมติดตามประเมินผลโครงการ

ผลการประเมินโครงการทั้ง 3 จังหวัด ตามตัวชี้วัดในกิจกรรมที่ 1,2,3 และตาม ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการสรุปได้คังนี้

กิจกรรมที่ 1 การสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนเพื่อสำรวจความต้องการและทิศทางการพัฒนาฝีมือ แรงงาน

1. ด้าน**ปัจจัยเบื้องต้น** ประกอบด้วย

1.1 ผู้เข้าร่วมสัมมนา พบว่า 3 ใน 4 เป็นผู้บริหารโรงเรียนสอนสาสนาอิสถาม/ ปอเนาะ/ชุมชนและผู้นำศาสนา แต่มีผู้เข้าร่วมสัมมนา 1 ใน 4 เป็นผู้ประสานงานวิชาชีพ ซึ่งมี คุณสมบัติไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่กำหนค สำหรับเจตคติผู้เข้าร่วมสัมมนามีเจตคติที่ดีต่อโครงการ มาก

1.2 เจตคติของเจ้าหน้าที่ค่อกิจกรรม

เจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดทั้ง 3 จังหวัดมีความเห็นว่าการ สัมมนาเพื่อสำรวจความต้องการและทิศทางการพัฒนาฝีมือแรงงานมีการคำเนินการอย่างเร่งค่วน จึง หวังผลสำเร็จมากไม่ได้ และไม่แน่ใจว่าข้อมูลความต้องการฝึกอาชีพ จากผู้เข้าร่วมสัมมนามีความ บำเชื่อถือและตรงกับความต้องการของเขาวชน

1.3 งาเประมาณ

เจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดทั้ง 3 จังหวัด มีความเห็นว่า งบประมาณมีความเหมาะสม

1.4 สถานที่/ระยะเวลา

ผู้บริหารโรงเรียน/ปอเนาะ/ชุมชน จากจังหวัดยะลาและนราธิวาส มี ความเห็นว่าสถานที่และระยะเวลาในการสัมมนามีความเหมาะสมปานกลาง ส่วนผู้บริหารจาก จังหวัดปัตตานี มีความเห็นว่าทั้งสถานที่และเวลาที่จัดสัมมนามีความเหมาะสมมาก

2. กระบวนการ ประกอบด้วย

2.1 การประสานงานระหว่างศูนย์กับกลุ่มเป้าหมาย

ผู้บริหารโรงเรียนสอนศาสนาอิสถาม/ปอเนาะ/ชุมชนทั้ง 3 จังหวัด 1 ใน 2 ได้ เข้าประชุมร่วมกับทางศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด และติดต่อกับผู้ประสานงานของศูนย์ พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ส่วนที่เหลือมีการประสานงานกับศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดโดย ผ่าบทางวิทยากร

2.2 ขั้นตอนการสัมมนา

ผู้เข้าร่วมสัมมนาและเจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดทั้ง 3 จังหวัด มีกวามเห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาเหมาะสม แต่เครื่องมือสำรวจกวามต้องการอาชีพยังไม่ เหมาะสม

3. ผลผลิต ประกอบด้วย

3.I ผู้บริหารโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม/ปอเนาะ/ชุมชนทั้ง 3 จังหวัด มีความ พึงพอใจในการจัดสัมมนามาก

- 3.2 ผู้บริหารโรงเรียนสอนศาสนาอิสถาม/ปอเนาะ/ชุมชน ทั้ง 3 จังหวัดมีความรู้ ความเข้าใจโครงการมาก
- 3.3 ความต้องการพัฒนาอาชีพในโรงเรียนสอนศาสนอิสลาม พบว่าผู้เข้าร่วม สัมมนาทั้ง 3 จังหวัดมีความต้องการพัฒนาอาชีพในโรงเรียนสูงมาก
- 3.4 เจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดทั้ง 3 จังหวัด 7 ใน 10 เห็นว่าการ สัมมนาครั้งนี้ได้ผลปานกลาง
- 3.5 เจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดทั้ง 3 จังหวัดเห็นว่าปัญหาอุปสรรคใน การคำเนินการสัมมนา คือโรงเรียน 1ใน 4 ที่ผู้บริหารไม่ได้เข้าร่วมสัมมนาด้วยตนเอง ข้อเสนอแนะ คือฝ่ายคำเนินการต้องสื่อสารให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญในการเข้าร่วมสัมมนา

กิจกรรมที่ 2 การอบรมวิทยากรเรื่องเทคนิคการสอนงาน

- ปัจจัยเบื้องต้น ประกอบด้วย
- 1.1 วิทยากรฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัดมีความเห็นว่าเกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมเพื่อเป็นวิทยากรตามโครงการเหมาะสม แต่ในการคัดเลือกวิทยากรให้ได้ตามเกณฑ์มี ข้อจำกัดจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ และมีเวลาจำกัด
 - 1.2 งบประมาณ

วิทยากรฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัค มีความคิดเห็นว่างบประมาณเหมาะสมมาก

1.3 สถานที่

วิทยากรฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัด มีความเห็นว่าสถานที่จัดอบรมเหมาะสมมาก

1.4 ความเหมาะสมของอุปกรณ์และเครื่องมือ

วิทยากรฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัด มีความเห็นว่าอุปกรณ์ เครื่องมือเหมาะสมมาก

1.5 หลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมสอคคล้องกับความต้องการมาก

2. กระบวนการ

- 2.1 ความเหมาะสมของการฝึกอบรม การฝึกอบรมวิทยากรทั้ง 3 จังหวัดคำเนินไปได้ด้วยดี
- 2.2 ระชะเวลา

วิทยากรผู้เข้าฝึกอบรมทั้ง 3จังหวัด มีความเห็นว่าระยะเวลาเหมาะสม

3. ผถผลิต

3.1 ความรู้และทักษะ

วิทยากรผู้เข้าฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัดเห็นว่ามีความรู้ความเข้าใจ และทักษะที่ ได้รับสูงกว่าก่อนฝึกอบรมมาก

3.2 ผลสัมฤทธิ์ของการฝึกอบรม

วิทยากรผู้เข้าฝึกอบรมเทคนิคการสอนงานทั้ง 3 จังหวัด จบหลักสูตรทุกคน

3.3 ความพึงพอใจ

วิทยากรผู้เข้าฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัดมีความพึงพอใจ การฝึกอบรมมาก เห็นว่า การอบรมเทคนิคการสอนงานทำให้มีความรู้ ประสบการณ์ สามารถนำไปปรับปรุงตัวเองให้การ สอนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้มีความมั่นใจในการสอน

3.4 ปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะ

เจ้าหน้าที่สูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดทั้ง 3 จังหวัด มีความเห็นที่ สอดคล้องกันว่าการคำเนินโครงการมีปัญหาอุปสรรคคือ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมขาดความสนใจอย่าง ต่อเนื่อง และปัญหาความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ของผู้รับการฝึกอบรม ข้อเสนอแนะคือควร ฝึกอบรมและสร้างวิทยากรในสาขาอาชีพที่ขาดแคลน และควรมีการฝึกอบรมเป็นระยะ ๆ อย่าง ต่อเนื่อง

กิจกรรมที่ 3 การพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มศักยภาพเยาวชนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม/ ปอเนาะ/ชุมชน

1 ปัจจัยเบื้องต้น ประกอบด้วย

1.1 ความค้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อการพัฒนาอาชีพ

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัด 6 ใน 10 มีความต้องการการฝึกอบรมเพื่อ พัฒนาอาชีพ ทั้งนี้ต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และต้องการนำไปประกอบอาชีพหารายได้

1.2 วิทยากร/ความรู้ความสามารถและการถ่ายทอด

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัด เห็นว่าวิทยากรมีความรู้ความสามารถใน การถ่ายทอดทักษะวิชาชีพมาก

1.3 งบประมาณ

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดทั้ง 3 จังหวัดเห็นว่า งบประมาณเหมาะสม

1.4 วัสคุครุภัณฑ์

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัด เห็นว่าวัสคุอุปกรณ์ ประกอบการฝึก อบรมส่วนมากเหมาะสม เพียงพอ มีเพียงบางส่วนชำรุด ได้รับถ่าช้า ไม่ทันเวลา

1.5 สถานที่

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัด เห็นว่าสถานที่จัดฝึกอบรมส่วนมาก เหมาะสม มีเพียงส่วนน้อยที่สถานที่ คับแคบ อากาศร้อน

1.6 หลักสูตร

เจ้าหน้าที่ของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดทั้ง 3 จังหวัด มีความเห็น สอคคล้องกันว่า การฝึก 3 ใน 4 เป็นไปตามหลักสูตรและแผนการฝึกอบรม

2. ด้านกระบวนการ ประกอบด้วย

2.1 การประสานงาน

การประสานงานกับ โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม ผู้นำศาสนาและทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องทั้ง 3 จังหวัด ได้รับความร่วมมือคื

2.2 การฝึกอบรม

การฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัดขั้นตอนและวิธีการฝึกอบรมมีความเหมาะสม มาก กิจกรรมมีความเหมาะสมเข้าใจง่าย

3. ด้านผลผลิต ประกอบด้วย

3.1 ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง

ผู้เข้าฝึกอบรมและผู้บริหารทั้ง 3 จังหวัด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อโครงการเห็นว่าได้ผลปานกลาง

3.2 ผลสัมฤทธิ์ของการฝึกอบรม

ผู้เข้าฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัด เห็นว่าหลังจากอบรมตนเอง มีความรู้และ ทักษะ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพได้ในอนาคต

3.3 ความสอดคล้องกับบริบทหรือสภาพแวคล้อมของชุมชน

เจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดและผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัดมีความเห็นสอดคล้องกันว่าอาชีพที่ฝึกอบรมมีความสอดคล้องกับอุตสาหกรรมและ ภูมิปัญญาในท้องถิ่น และสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง

3.4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อโครงการ

ปัญหาและอุปสรรคในการเข้ารับการฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัด คือ วัสคุ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ การจัคซื้อล่าช้าและบางส่วนชำรุค นอกจากนั้นมีปัญหาเรื่องเวลาที่ใช้ในการฝึก ไม่สามารถฝึกค่อเนื่องกันได้ นาน 6 ชั่วโมงเพราะผู้เข้าฝึกอบรมต้องเรียนวิชาสามัญ

ข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้ง 3 จังหวัด คือโรงเรียนสถานที่ ฝึกต้องเตรียมวัสคุอุปกรณ์ให้เพียงพอและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้ฝึกได้ ส่วนเจ้าหน้าที่การเงินควร ประสานงานกับวิทยากรและยืมเงินทครองจ่ายเพื่อซื้อวัสคุอุปกรณ์ให้ทันเวลา เรื่องเวลาที่ต่อเนื่อง เสนอแนะให้ฝึกในวันหยุดปิดภากฤดูร้อน

ปัญหาที่ได้จากการสนทนากลุ่มวิทยากรทั้ง 3 จังหวัด คือ

- 1) ความไม่ปลอดภัยของวิทยากรในการเคินทางไปให้การฝึกอบรม และความไม่ ปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ในการไปตรวงเยี่ยม เนื่องจากเหตุการณ์ไม่สงบในพื้นที่
- 2) ความไม่พร้อมของกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมเช่น เวลาว่างไม่พร้อมกัน บางคนไม่ เห็นความสำคัญ ไม่เอาใจใส่ในการฝึก
 - 3) ความเร่งค่วนของโครงการ เวลาในการประสานงานมีน้อย
 - 4) กลุ่มในชุมชนฝึกอบรมได้ไม่เต็มที่ เพราะผู้เข้าฝึกติดภาระงานหลัก
 - 5) การกำกับคูแลของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัค ไม่ทั่วถึง ผู้ประสานงานมีน้อย
 - 6) อุปกรณ์ในการฝึกไม่เพียงพอหรือใช้การไม่ได้
 - 7) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมบางส่วนมาสาย/ ขาคบ่อยแต่เข้าอบรมเพราะต้องการเบี้ยเลี้ยง
 - 8) สถานที่ฝึกอบรมบางแห่งไม่สะควก
 - 9) ระยะเวลาในการฝึกของสาขาช่างไม่เพียงพอ
 - 10) เยาวชนผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่เข้าใจภาษาไทยโคยเฉพาะการอ่านและเขียน
 - 11) อุปกรณ์ในการฝึกอบรมมักสูญหายในระหว่างฝึก
 - 12) การเบิกเงินล่าช้าทั้งส่วนของเยาวชนและวิทยากร
 - 13) เยาวชนขาคความรู้พื้นฐานทางค้านช่างต้องใช้เวลามาก

ข้อเสนอแนะจากการสนทนากลุ่มวิทยากร มีคังนี้

- 1) ควรสนับสนุนวัสคุอุปกรณ์การฝึกให้เพียงพอ
- 2) ควรขยายเวลาฝึกอบรมบางสาขาช่าง เพื่อยกระคับฝีมือ
- 3) จัคเตรียมสถานที่ฝึกอบรมให้เหมาะสม
- 4) เร่งรัคการเบิก-จ่ายเงินให้ทันความต้องการในการฝึกอบรม
- 5) ควรมีการวัดผล ประเมินผลการฝึกอบรม
- 6) ควรจัดหาตลาด และแหล่งทุน
- 7) ควรมีค่าเบี้ยเลี้ยงแก่วิทยากร
- 8) ควรจัดทำเอกสารหลักสูตรประกอบการฝึกอบรม

ข้อเสนอแนะของคณะผู้วิจัย

ผลการการศึกษาดังกล่าว คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรมีการฝึกอบรมวิทยากรผู้ให้การฝึกอบรม เพื่อยกระดับฝีมืออย่าง ต่อเนื่องและให้ทั่วถึงทุกสาขาวิชาในทุกพื้นที่ ที่มีความขาดแคลนแต่เป็นที่ต้องการของชุมชน 1.2 ควรมีโครงการพัฒนาฝีมือแรงงานในสถาบันการศึกษาเช่นนี้อย่างต่อเนื่อง และควรขยายเวลาฝึกอบรมบางสาขาวิชาช่าง เพื่อยกระดับฝีมือให้สามารถนำไปใช้ได้ทั้งใน ชีวิตประจำวับและการประกอบอาชีพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับเจ้าหน้าที่

- 2.1 ควรจัดฝึกอบรมเสริมความรู้ ทักษะ ทั้งค้านช่างและการถ่ายทอคงานให้กับ วิทยากรที่เข้าร่วมโครงการอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการฝึกอบรมแบบมีส่วนร่วมให้กับผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้และปฏิบัติได้
- 2.2 ควรปรับเจตคติที่มีต่อการทำงานให้ถูกต้อง คือทำงานเพื่อชีวิตและสังคม และ พัฒนาทักษะการทำงานเชิงรุกในสถานการณ์เร่งด่วน ต้องมีความมั่นใจ กำลังใจและความไว้วางใจ ในการวางแผน การประสานงานและดำเนินงานสร้างเครือข่ายกับภาคีต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชนและ ประชาชนทั่วไป
- 2.3 ควรเปิดโอกาสให้วิทยากรหรือผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ โครงการ จะทำให้เกิดความโปร่งใส โดยเฉพาะการบริหารจัดการเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการ ฝึกอบรมจะได้วัสดุ อุปกรณ์ ที่มีคุณภาพ และราคาเหมาะสม
- 2.4 ส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกขั้นตอน ตั้งแต่การจัดการเรื่อง การรวมกลุ่มผู้ผลิต การแปรรูป การบรรจุภัณฑ์ การตลาค ตลอคจนแหล่งเงินทุน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับวิทยากร

- 3.1 ควรแสวงหาและพัฒนาในเรื่องความรู้ ทักษะทางด้านวิชาชีพของตนอยู่ ตลอดเวลาให้ทันกับความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีของสาขาวิชาชีพนั้น ๆ
- 3.2 ควรแสวงหาและพัฒนาความรู้ ทักษะค้านการถ่ายทอคงานในรูปแบบต่าง ๆ มีการวางแผนการสอน การวัด – ประเมินผลการฝึกอบรม ตลอคจนมีความรู้เรื่องการรวมกลุ่มเพื่อ ทำธุรกิจขนาดย่อม (SME,) ด้วย

4. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม / ปอเนาะ / ชุมชน

- 4.1 ผู้บริหารโรงเรียนสอนศาสนาอิสถาม/ปอเนาะ/ชุมชน ควรให้ความสำคัญของ โครงการพัฒนาอาชีพของนักเรียน / เขาวชน หรือกถุ่มเป้าหมาข โคยให้ความสำคัญกับการคัดเลือก ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีความต้องการและสนใจในสาขาวิชาชีพอข่างแท้จริงและให้ความสำคัญกับ การติคตามดูแลกำกับการคำเนินงานการฝึกอบรม จะทำให้การฝึกอบรมได้ผลมาก
- 4.2 ผู้บริหารโรงเรียนสอนศาสนาอิสถาม/ปอเนาะ/ชุมชน ควรให้การสนับสนุน สถานที่ งบประมาณ วัสคุ อุปกรณ์ ในการฝึกอบรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากการสนับสนุนจาก ภาครัฐอย่างเคียว เพื่อแสคงออกให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเห็นว่าสถาบันการศึกษาของตนให้ ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาอาชีพของนักเรียน / เยาวชนมาก ทำให้เกิดสำนึก กระคือรือรัน ในหมู่นักเรียน / เยาวชนมากขึ้น

- 4.3 ผู้บริหารโรงเรียนสอนศาสนาอิสถาม /ปอเนาะ ควรจัดเวลาการฝึกอบรมให้ เหมาะสม นักเรียน / เยาวชน สามารถเรียนรู้วิชาชีพควบคู่กับวิชาสามัญได้ โดยไม่ขัดแย้งกัน
- 4.4 ผู้บริหารโรงเรียนสอนศาสนาอิสถาม/ปอเนาะ ควรจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ โดยการจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ในโรงเรียนในรูปของกิจกรรมเสริม ศูนย์บ่มเพาะทางวิชาชีพหรือศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ